ข้อคิด...จากมิตรต่างแดน

นำเสนอเมื่อ : 5 ก.ค. 2552

เมื่ออาทิตย์ที่ผ่านมา ได้รับโทรศัพท์จากเพื่อนชาวไต้หวัน
ซึ่งเดินทางมาทำธุระที่จังหวัดนครราชสีมา และจะเดินทางไปต่างจังหวัดต่อ ปรากฏรถไฟมีปัญหา
หยุดเดินรถทำให้การเดินทางต้องยกเลิก และให้ผู้เขียนไปรับมาพักค้างที่บ้านพักด้วยสักคืน

ได้ไปรับที่สถานีรถไฟพอเจอหน้า เพื่อนชาวต่างชาติก็บ่นว่า... ทำไม รถไฟประเทศไทย
ถึงเป็นเช่นนี้ ทำให้ประชาชนเดือดร้อน การหยุดประท้วงและไม่ทำงานไม่ผิดกฎหมายหรือ ?
ผู้เขียนก็อธิบายเท่าที่เข้าใจ เพื่อให้คนต่างประเทศได้เข้าใจถึงสภาพของประเทศไทยและกฎหมายแรงงาน

หลังจากพามาถึงบ้านพักแล้ว จัดที่ทางให้พักผ่อน แต่เพื่อนก็พูดว่า...นั่งรถมาสามชั่วโมงแล้ว
อยู่เฉย ๆ ไม่เป็น จะต้องหาอะไรทำสักอย่าง มองไป-มา เห็นบ้านพักวางสิ่งของไม่เรียบร้อย
รีบจัดการเก็บกวาดบ้านผู้เขียนเป็นการใหญ่ พยายามห้ามไว้ก็ไม่ฟัง และขอร้องให้นอนพักผ่อน ก็ไม่ยอม
เจ้าบ้านก็เลยจำเป็นต้องขยันไปด้วย...พี่ไทยงง !!!

การทำความดี ใครทำใครได้ ผมอยู่วางไม่เป็น ...เพื่อนชาวต่างชาติคนนี้พูด
และผู้เขียนเคยไปร่วมทำงานกับเพื่อนคนนี้หลายครั้ง งานบางอย่างผู้เขียนกับเพื่อนคนไทยสองคนทำ
จึงจะสำเร็จ แต่เพื่อนคนนี้ทำคนเดียวก็เสร็จเรียบร้อย และงานออกมามีคุณภาพกว่าที่เราทำสองคนเสียอีก
แสดงให้เห็นว่า...คนของเขามีคุณภาพมาก และมีความขยันขันแข็ง
เอาจริงเอาจังกับการทำงานและรู้จักคุณค่าของเวลา

ผู้เขียนชวนไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า เพื่อผ่อนคลาย เพื่อนก็ตอบว่า..
เอาเวลาทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ดีกว่า ไปห้างฯเห็นของสวยงามมาก ๆ เดี๋ยวอยากได้ เสียดายเงิน
เก็บเงินไว้ใช้ในสิ่งที่มีประโยชน์ เราจะต้องอยู่อย่างพอเพียง ...ดู คนต่างประเทศยังรู้เศรษฐกิจพอเพียงอีก

นอกจากนี้เพื่อคนนี้มีความเกรงอกเกรงใจมาก
จะทำอะไรจะสอบถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะทำอย่างละเอียดถี่ถ้วน จนบางครั้งผู้เขียนนึกไม่ถึงว่าจะถาม
และยากที่จะหาคำตอบ ช่วงเวลาว่างที่คุยกัน จะพูดแต่เรื่องเกี่ยวกับชีวิตการทำงาน การรักษาสุขภาพ
และการกินอาหาร ทำอย่างไรสุขภาพถึงจะแข็งแรง ทานอาหาอย่างไรจะได้คุณภาพ...
ไม่นึกว่าชาวต่างชาติจะสนใจเรื่องนี้เช่นกัน